

35. Rice, K. G., & Lapsley, D. K. (2001). Perfectionism, coping, and emotional adjustment, Journal of College Student Development, 42, 157-168.

تدوین راهبردهای توسعه ساختار ستادی ورزش دانشجویی ایران^{۱۸}

دکتر مهرزاد حمیدی^۱، دکتر علیرضا الهی^۲، حسین اکبری یزدی^۳

پژوهشگده تربیت بدنی و علوم ورزشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۸/۶/۱۴

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۱۰/۱۶

چکیده

هدف از تحقیق حاضر، شناخت راهبردهای توسعه ساختار ستادی ورزش دانشجویی ایران بوده است. روش انجام پژوهش از نوع مطالعات توصیفی بود، که در آن ابتدا با استفاده از منابع و پیشینه پژوهشی، شناخت وضعیت موجود و مطلوب و همچنین نظرات صاحب‌نظران و مدیران با تجربه ورزش دانشجویی (کارشناسان اداره کل تربیت بدنی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (۵ نفر)؛ مدیران کل تربیت بدنی دانشگاه‌های کشور(۱۸ نفر) و صاحب‌نظران و مدیران با تجربه ورزش دانشجویی (۹ نفر)، قوتها، ضعف‌ها، فرصت‌ها و تهدیدهای ساختار ستادی ورزش دانشجویی کشور شناسایی شدند. سپس با استفاده از تکنیک ماتریسی مطالعات راهبردی SWOT راهبردهای توسعه ساختار ستادی ورزش دانشجویی کشور استخراج شد.

یافته‌های پژوهش حاکی از معنی‌دار بودن ۸ مورد نقاط قوت، ۱۰ مورد نقاط ضعف، ۶ مورد فرصت و ۷ مورد تهدید بود. این گویه‌ها با استفاده از تکنیک TOWS منجر به تدوین ۱۰ راهبرد برای توسعه ساختار ستادی ورزش دانشجویی شد. از جمله راهبردهایی که می‌توان به آنها اشاره کرد، عبارت‌اند از:

۱۸. این مقاله برگرفته از پژوهشی است که با حمایت مالی پژوهشگده تربیت بدنی و علوم ورزشی انجام شده است.

۱۹. استادیار دانشگاه تهران

۲۰. استادیار دانشگاه تربیت معلم تهران

۲۱. دانشجوی دکترای مدیریت ورزشی دانشگاه تهران

ارتقاء نقش نهاد عمومی غیر دولتی به عنوان مตولی ورزش بین دانشگاهی کشور، تقویت بخش روابط بین الملل درساختار ورزش دانشجویی به منظور توسعه ارتباطات و احراز کرسی‌های بین‌المللی ورزش دانشگاهی، ایجاد تکنولوژی‌های نوین در زمینه شکلیات ورزش

دانشجوئی در سطح استانی، به عنوان رکن مهم نهاد ملی ورزش دانشجوئی در هر استان کشور و افزایش هماهنگی و انسجام در ورزش دانشجوئی کشور و تحول ساختار در سطوح ملی ورزش دانشجوئی.

ورزش دانشجویی در نظام آموزش عالی، نقش مهمی در رشد و ارتقاء جامعه دانشجویی کشور دارد. از سویی دیگر، ساختار سازمانی در هر سازمان، دارای اثرات مهمی بر فعالیت‌های آن سازمان است، از این رو راهبردهای پیشنهادی پژوهش حاضر می‌تواند به عنوان اساس طراحی ساختار مناسب ورزش دانشجویی قرار گیرد. با طراحی و اجرای الگوی بهینه ساختار، روند رشد و توسعه ورزش دانشگاه‌ها هر چه بیشتر تسهیل خواهد شد.

کلیدواژه‌های فارسی: ورزش دانشگاهی، راهبردها، ساختار.

مقدمه

سرعت تغییرات در جامعه کنونی، استراتژی و ساختار سازمانی و رفتار مدیران را دستخوش دگرگونی و تحول ساخته است. در واکنش به تغییراتی که در جامعه و جهان رخ می‌دهد، تغییرات عمده‌ای در سازمان‌ها در حال بروز است. در این عصر، محیط به هیچ وجه ثبات ندارد و سازمان‌ها توجه خویش را محیط پرتلاطم، پیچیده و شگفت‌انگیز معطوف نموده‌اند، لذا مدیریت نمی‌تواند به شیوه‌ای سنتی عمل کند و نیاز دارد تا در سایه ساختارهای تمرکزدا و از طریق مخدوش کردن مرزهای بین سازمانی از طریق توسعه همکاری، نیازهای محیط پرافت و خیز را تأمین کند(۱). در این وضعیت، سازمان‌های موفق می‌کوشند تا با تشخیص تزلزل محیط درونی و بیرونی، ساختار و روابط خویش را به گونه‌ای تنظیم کنند تا در برابر تحولات و تغییرات، واکنش سریع و مناسب را نشان دهند. ضمناً محدودیت منابع و توجه به اصل بهره‌وری، مدیران را مقيّد ساخته است تا روابط و وظایف واحدهای ساختار سازمانی را به گونه‌ای تنظیم کنند تا به حذف واحدهای موازی، کوچک و چابک‌سازی،

تبیین منطقی رده‌های مختلف قدرت و اختیار، تعدیل تعارضات ساختاری یا کشمکش‌های سلسله مراتبی و افقی، تمرکز زدایی توأم با تضعیف استقلال طلبی‌ها و خود- مختاری‌های تنش زدای واحدهای سازمانی منجر شود(۱). بنابراین، هر سازمان باید با توجه به هدف‌ها، شرایط محیطی حاکم و ماهیت خدمات خود، بهترین و مناسب ترین الگو و ساختار سازمانی را برای خویش طراحی کند. الگویی که بتواند از طریق سازماندهی کوشش‌ها و مساعی فردی و جمعی، ترکیب و هماهنگ کردن وظایف تقسیم شده، رفتار کارکنان خویش را به گونه‌ای تنظیم و هماهنگ نماید که موجب نیل به اهداف سازمانی گردد.

رابینز اعلام می کند که نوع ساختار سازمانی و شرایط موجود در سازمان می تواند موجب بروز تعارض در سازمان شود. میزان ارگانیکی بودن، تجانس واحدهای سازمانی، میزان مشارکت دهی افراد و رضایت اعضاء از نقشی که به آنها واگذار می شود، می تواند موجب کاهش تعارض ساختاری گردد(۲).

از سویی دیگر، تحقیقات انجام شده نشان می دهند که نظام آموزش عالی کشور از مشکلات ساختاری که ناشی از عدم انسجام و هماهنگی است، رنج می برد. این مشکلات می تواند تاثیر گذاری آموزش عالی را در توسعه ملی کم رنگ کند به عنوان نمونه، توکل (۱۳۷۷) از جمله نقاط ضعف آموزش عالی کشور را تعدد مراجع تصمیم‌گیری و سیاست‌گذار در آموزش عالی قلمداد می کند و اصلاح ساختار آموزش عالی را در جهت یکپارچگی و تمرکز زدایی پیشنهاد می نماید(۲). عدم انسجام و یکپارچگی در نظام آموزش عالی باعث شده است تا در سایه شرایط موجود و در طول زمان، از هماهنگی ورزش دانشجویی در بخش‌های

مختلف آموزش عالی کشور کاسته شود و علی‌رغم رشد و توسعه‌ای که در این بخش حاصل شده است، پراکندگی در سیاست‌گذاری و تعارضاتی که عمدتاً از نوع تعارضات ساختاری است، مشاهده شود. تعارضاتی که در سایه‌ی ابهام در وظایف، همپوشانی و تداخل مسئولیت‌ها، در حوزه‌های تربیت بدنی بخش‌های مختلف آموزش عالی شکل گرفته است به کشمکش بین بخش‌های تربیت بدنی حوزه‌های مختلف آموزش عالی کشور دامن زده است.(۲).

اهمیت و ضرورت ورزش دانشجویی در نظام آموزش عالی کشور را باید درک کرد و آن را در کنار مقوله‌های آموزش و پژوهش در ردیف، برنامه‌ها و وظایف اصلی و محوری دانشگاه‌ها محسوب کرد تا بتوان راههای رشد و ارتقاء آن را هموار نمود. در کنار تکاپوی آموزشی و پژوهشی، نزدیک ترین راه برای ایجاد تعادل در رشد ابعاد وجودی جوانان دانشجو، گسترش فعالیت‌های فرهنگی و ارتقاء ارزش‌های ورزشی در عرصه نظام دانشگاهی است(۳). ارتقاء ارزش‌های ورزشی در بین دانشجویان، به معنی تشویق روح دوستی، رفتار جمعی، مسئولیت‌پذیری، همکاری گروهی، قانون مداری و حرمت گذاری به حقوق دیگران، اعتماد به نفس و مثبت اندیشی به آینده در بین کسانی است که در آینده‌ای نزدیک مسئولیت‌های مهم و کلیدی در سیاست، اقتصاد، فرهنگ و صنعت را بر عهده خواهند گرفت. بدینهی است با طراحی و اجرای الگوی بهینه ساختار ورزش دانشجویی، روند رشد و توسعه ورزش دانشگاه‌ها هر چه بیشتر تسهیل می‌شوند و از این رهگذر، یکی از راههای رشد و شکوفایی استعدادهای سرشار دانشجویان هموارتر خواهد شد. بنابراین با، ارائه راهبردهای توسعه ساختار ستادی ورزش دانشجویی کشور می‌توان

مقدمات طراحی یک الگوی ملی اثربخش را برای ساختار ورزش دانشجویی کشور فراهم آورد.

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر، از نوع مطالعات توصیفی بوده است. بدین منظور، برای تدوین راهبردهای توسعه ساختار ستادی ورزش دانشجویی هفت مرحله به شرح زیر طی شد:

۱. توصیف وضعیت موجود ساختار ستادی ورزش دانشجویی کشور
۲. توصیف ساختار ستادی ورزش دانشجویی در کشورهای منتخب
۳. تدوین پیش نویس SWOT ساختار ستادی ورزش دانشجویی کشور، براساس نتایج حاصل از مراحل قبلی
۴. تدوین فهرست نهایی SWOT، بر اساس نظرات جلسات خبرگان ورزش دانشجویی کشور
۵. تدوین پرسشنامه، بر اساس گوییه‌های SWOT و توزیع آن بین افراد آگاه در زمینه ورزش دانشجویی
۶. تحلیل و اولویت‌بندی گوییه‌های SWOT
۷. تدوین راهبردهای ورزش دانشگاهی ایران بر اساس ماتریس SWOT

نمونه آماری پژوهش حاضر، در بخش بررسی وضعیت موجود شامل کلیه نهادهای حوزه ستادی ورزش دانشجویی در بخش‌های مختلف آموزش عالی، اعم از تربیت بدنی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، تربیت بدنی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی و تربیت بدنی دانشگاه پیام نور بود. همچنین، نمونه‌های مورد بررسی در مطالعه تطبیقی را ساختار ستادی ورزش دانشجویی در

کشورهای استرالیا، کانادا، آمریکا، انگلستان، آفریقای جنوبی، تایوان و ترکیه تشکیل دادند. علاوه بر آن، از نظرات صاحبنظران و مدیران با تجربه ورزش دانشجویی کشور، برای تحلیل و تبیین وضع موجود و مطلوب و همچنین نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید ساختار ورزش دانشجویی کشور استفاده شد.

به منظور بررسی معنی داری اهمیت هر یک از عوامل SWOT از آزمون دوچمله ای و برای اولویت بندی هر یک از گوییه های پرسشنامه SWOT از آزمون تجزیه و تحلیل فریدمن استفاده شد. در تدوین راهبردهای متناظر نیز، تکنیک تدوین راهبرد SWOT، مورد استفاده قرار گرفت.

یافته های پژوهش

یافته های پژوهش حاکی از معنی داری اهمیت تعداد ۸ نقطه قوت، ۱۰ نقطه ضعف، ۶ فرصت و ۷ تهدید بوده است. بنابراین، در تدوین راهبردهای پیشنهادی از این گوییه ها استفاده شد. شکل شماره ۱ بیانگر گوییه های مربوط به SWOT و نیز ماتریس تحلیل عوامل درونی (قوت و ضعف) و عوامل بیرونی (فرصت و تهدید) است. علاوه بر آن، ماتریس یاشده نشان می دهد که چگونه می توان بین فرصت ها و تهدیدها (عوامل خارجی) با نقاط قوت و ضعف (عوامل داخلی) توازن ایجاد کرد. به این ترتیب، چهار مجموعه از گزینه های راهبردی ممکن به صورت زیر را ایجاد کرد.

- راهبردهای SO، راهبردهایی هستند که بر اساس بررسی راههایی که می توان از نقاط قوت، و به منظور منتفع شدن از فرصت ها پیمود، طراحی و ساخته می شوند.

- راهبردهای ST نقاط قوت را به عنوان روشی برای پرهیز از تهدیدها مورد توجه قرار می‌دهند.
- راهبردهای WO، به بهره گیری از فرصت‌ها از طریق غلبه بر نقاط ضعف تأکید می‌کنند.
- راهبردهای WT، اساساً ماهیتی دفاعی دارند و بر حداقل کردن نقاط ضعف و پرهیز از تهدیدها تأکید می‌کنند (۴).

بحث و نتیجه‌گیری

در این بخش به بحث و بررسی در خصوص راهبردهای پیشنهادی توسعه ساختار ستادی ورزش دانشجویی پرداخته شده و سعی گردیده است ضمن بیان اهمیت هر یک از راهبردها، الگوهای ساختاری موجود در سایر کشورها نیز اشاره شود.

ارتقاء نقش نهاد عمومی غیر دولتی، به عنوان متولی ورزش بین دانشگاهی کشور عدم انسجام در حوزه تربیت بدنی بخش‌های مختلف آموزش عالی کشور، وجود یک نهاد ملی غیر دولتی در سطوح ملی و استانی را اجتناب‌ناپذیر کرده است. هیأت وزیران در جلسه مورخ ۸۴/۵/۵، به منظور اجرای بند دوم ماده ۱۵۵ قانون برنامه چهارم بر اصلاح و ارتقاء ساختار ملی، استانی و دانشگاهی ورزش دانشجوئی کشور تأکید کرده است(۵)، ماده ۵ قانون ۱۳۸۳ اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم تحقیقات و فناوری مصوب نیز، تشکیل یک نهاد ملی در ورزش دانشجوئی را بدین شرح تکلیف کرده است:

«تأیید اساسنامه، صدور مجوز تأسیس فدراسیون ملی ورزش‌های دانشگاهی و نمایندگی دولت در فدراسیون‌های بین‌المللی ورزش‌های دانشگاهی (فیزو) و فدراسیون ورزش‌های دانشگاهی آسیا، بر عهده

وزارت علوم تحقیقات و فناوری است» (۵).

در حال حاضر، به استناد مواد قانونی یادشده، فدراسیون ملی ورزش‌های دانشگاهی تأسیس شده است، اما باید این فدراسیون به نحوی رشد و توسعه یابد، تا سیاست‌های اساسی ورزش دانشجویی کشور را برای مراکز دانشگاهی عضو ترسیم کند. فدراسیونی که در قالب یک نهاد عمومی غیر دولتی بتواند به دور از سستی ساختارهای اداری موجود، محوریت نهادهای ورزش دانشجویی کشور را بر عهده بگیرد. فدراسیون ورزش‌های دانشگاهی، بر خلاف سایر فدراسیون‌های کشور، هنوز در قانون فهرست نهادهای عمومی غیر دولتی قرار نگرفته است، بنابراین لازم است فدراسیون از طریق قانون و یا با هماهنگی سازمان تربیت بدنی، در قانون فهرست نهادهای عمومی غیر دولتی قرار گیرد تا بتواند با چابکی و اتریخسی بیشتری به وظایف خود پردازد. بررسی وضعیت ساختار ستادی ورزش دانشجویی در کشورهای کانادا، چین تایپه، آفریقای جنوبی، بریتانیا و ایتالیا همخوانی دارد (۴). مثلاً فدراسیون ورزش دانشگاهی چین تایپه از سوی وزارت کشور یادشده به عنوان یک سازمان غیر انتفاعی به رسمیت شناخته شده است. این فدراسیون، به عنوان یکی از فدراسیون‌های ورزشی چند رشته‌ای کشور مذکور محسوب می‌شود. دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی سراسر چین تایپه، عضو این فدراسیون محسوب می‌شوند. این فدراسیون عضویت فدراسیون جهانی دانشجویان را در آن کشور عهده‌دار است (۶).

ایجاد تشکیلات استانی به عنوان ارکان منطقه‌ای نهاد ملی ورزش دانشجویی وجود واحدهای استانی یا منطقه‌ای فدراسیون ملی ورزش‌های دانشگاهی باعث می‌شود که ورزش دانشجویی در بین مراکز آموزش

عالی مستقر در استان، اعم از مراکز آموزش عالی دولتی و غیر دولتی از یک هماهنگی و انسجام برخوردار شود و ضمناً باعث توسعه ارتباط آن با سازمان‌های ورزشی مستقر در استان و همچنین هیأت‌های ورزشی می‌گردد، ضمن اینکه تیم‌های دانشجوئی به غیر از شرکت در مسابقات بین دانشگاهی استان، این امکان را می‌یابند که در رقابت‌های دسته‌های آزاد و در کنار تیم‌های منتخب شهرستانی قرار گیرند، و زمینه حضور دانشجویان قهرمان در باشگاه‌های استان نیز فراهم شود.

بررسی ساختار ورزش دانشجویی برخی کشورها، از راهبرد یادشده حمایت می‌کنند (۴). مثلاً کمیته‌های استانی اتحادیه ورزش‌های دانشگاهی آفریقای جنوبی یکی از ارکان اصلی این اتحادیه می‌باشند که به منظور اداره امور ورزش دانشجوئی در سطح استان تشکیل شده‌اند. وظایف آنها عبارت‌اند از: گسترش ورزش دانشجوئی در سطح استان، برقراری ارتباط با استانداران، سازماندهی مسابقات ورزشی استان، اعزام کاروان‌های ورزشی استان‌ها به رویدادهای ملی ورزش‌های دانشگاهی، جذب دانشگاه‌های استان به عنوان عضو، برای اینکه کمیته‌های استانی از قوام و حمایت لازم برخوردار شوند، در اتحادیه ورزش‌های دانشگاهی آفریقای جنوبی یک واحد هماهنگی امور استان‌ها پیش‌بینی شده است که وظایف او حمایت همه جانبه از کمیته‌های استانی و ایجاد هماهنگی در فعالیت‌های آنها و تشکیل کمیته‌های استانی در استان‌های جدید التأسیس و یا استان‌هایی که فاقد این تشکیلاتی هستند، می‌باشد (۷).

تقویت بخش روابط بین الملل در ساختار ورزش دانشجوئی، به منظور توسعه ارتباطات و احراز کرسی‌های بین‌المللی ورزش‌های دانشگاهی

توسعه بخش روابط بین‌الملل در نهاد ملی ورزش دانشجوئی کشور باعث می‌شود که این نهاد، نقش مؤثری در رشد و ارتقاء جنبش ورزش دانشجوئی در سطح منطقه، آسیا و جهان ایفاء کند و نمایندگان خود را برای اداره امور ورزش دانشجوئی در سطح بین‌الملل معرفی نماید تا کرسی‌های بین‌المللی را احراز نمایند و باعث رشد جنبش ورزش دانشجوئی کشور و ارتقاء نقش آن در سطح بین‌الملل گردند.

این موضوع، با توجه به اهمیت واحد یا کمیته روابط بین‌الملل در ساختار تشکیلاتی کلیه فدراسیون‌ها و نهادهای ورزشی ملی دانشگاهی در کشورهای مبنا همخوانی دارد. به عنوان نمونه، در تشکیلات ورزشی بین‌دانشگاهی کانادا (CIS)^۱ کمیته بین‌الملل، جزو کمیته‌های دائمی آن محسوب می‌شود(۸). در فدراسیون ورزش دانشگاهی چین تایپه نیز، دپارتمان امور بین‌الملل در زمرة بخش‌های اجرایی فدراسیون دیده می‌شود(۶). در سایر فدراسیون‌های ورزشی کشورهای مبنا نیز با هدف پیوستن به سازمان‌های ورزش دانشجوئی بین‌الملل و افزایش مبادلات و ارتباطات بین‌المللی، واحدی با عنوان روابط بین‌الملل در ساختار آنها مشاهده می‌شود(۴).

در حال حاضر، نمایندگان ورزش دانشجوئی کشور در فیزو و فدراسیون ورزش‌های دانشگاهی آسیا، دارای کرسی بین‌المللی هستند و ریاست کمیسیون کشتی فیزو و همچنین عضویت هیأت اجرای فدراسیون ورزش‌های دانشگاهی آسیا را عهده‌دار هستند. اما به‌منظور ارتقاء هر چه بیشتر وجهه ورزش دانشجویی ایران در محیط بین‌الملل، لازم است با

طراحی و برنامه ریزی دقیق، تعداد پست‌های بین‌المللی ایران در ورزش دانشجوئی آسیا و جهان افزایش داده شوند.

تقویت بخش روابط عمومی به منظور ارتباط با نهادهای مختلف نقش ورزش دانشجوئی کشور در ورزش ملی می‌تواند موثرتر و جایگاه آن از اعتبار و رفتت بیشتری برخوردار باشد. از جمله ضعف‌های ورزش کشور که در طرح جامع ورزش نیز به آن اشاره شده است. جدا شدن ورزش بخش‌های دانش آموزی و دانشجوئی از ورزش کشور، نبود ارتباط، هماهنگی و انسجام بین دستگاه‌های ورزشی کشور و تعدد نهادهای سیاست‌گذار است(۹). این در حالی است که وجود یک روابط عمومی پویا و اثربخش می‌تواند ارتباط نهاد ملی ورزش دانشجوئی کشور را با سایر فدراسیون‌های ورزشی، نهادهای مตولی ورزش کشور (مانند سازمان تربیت بدنی و کمیته ملی المپیک)، و همچنین دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی عضو تقویت کند. به دلیل اهمیت موضوع روابط عمومی در سازمان‌های ملی متولی ورزش دانشجوئی، واحد ویژه‌ای در نمودار سازمانی به این موضوع اختصاص داده شده است (۴).

ایجاد هماهنگی و انسجام در ورزش دانشجوئی کشور و تحول ساختار در سطوح ملی و استانی ورزش دانشجوئی

طی سال‌های مختلف به لحاظ نبود یک نهاد ملی در ورزش دانشجوئی کشور، شاهد اختلافات و تعارضات ساختاری در تربیت بدنی بخش‌های مختلف آموزش عالی بوده ایم که این اختلافات، آثار خود را در عدم تشکیل یک المپیاد ملی ورزش دانشجوئی، ناهمانگی در اعزام‌های برون مرزی، تداخل در وظایف انجام فعالیت‌های مشابه و موازی نشان داده است. ضمناً، رسانه‌های گروهی نیز به نحوی از انحصار، با انعکاس و

بزرگنمایی این تعارضات، بر شدت و وسعت آن افزوده‌اند^(۴)). در نظام جامع تربیت بدنی ورزش کشور، با تشکیل شورای ورزش پرورشی سعی شده است تا این تعارضات ساختاری به حداقل برسد، اما با توقف در اجرای طرح جامع و عدم تشکیل کامل جلسات شورای ورزش پرورشی، این سازوکار پیش‌بینی شده نیز، از کارائی لازم برخوردار نشده است. مجلس شورای اسلامی، به عنوان مرجع قانون‌گذاری کشور به منظور حمایت و افزایش اعتبار ورزش دانشجوئی، به تصویب قانونی مبنی بر تشکیل فدراسیون ملی ورزش‌های دانشگاهی جمهوری اسلامی ایران مبادرت کرد^(۵)، تا با محوریت این نهاد ملی و با تجمیع ظرفیت‌های موجود در بخش‌های مختلف، تربیت بدنی آموزش عالی کشور از اعتبار و شکوفایی بیشتری برخوردار شود.

بدیهی است با توجه به این تغییر به وجود آمده می‌باشد در تشکیلات ملی حوزه‌های مختلف آموزش عالی اعم از اداره کل تربیت بدنی وزارت علوم تحقیقات و فناوری، اداره کل تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی، اداره تربیت بدنی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و همچنین تحول در تشکیلات استانی و دانشگاهی ورزش دانشجوئی، به گونه‌ای این ساختارها و وظایف آنها تعریف گردد تا نه تنها از تداخل وظایف کاسته شود، بلکه بر انسجام و هماهنگی هر چه بیشتر، بیفزاید.

برنامه‌ریزی، جذب نیروی انسانی متخصص در حوزه‌های ستادی و نهادهای ملی ورزش دانشجوئی

تخصص گرایی یکی از ویژگی‌های پیچیدگی ساختاری است. هر چه یک سازمان دارای واحدهای تخصصی بیشتری باشد، از پیچیدگی بیشتری برخوردار است^(۱۰). اهمیت نیروی انسانی به عنوان مهم‌ترین و

ارزشمندترین منبع سازمان، برنامه ریزی جذب و توسعه نیروی انسانی را امری ضروری و غیرقابل اجتناب ساخته است. استفاده از مطالعه تطبیقی ساختار ورزش دانشجویی کشورهای مبنا و نیز توجه به ضعفهای کمی و کیفی موجود در زمینه نیروی انسانی ورزش دانشجویی کشور، اهمیت برنامه ریزی جذب نیروی انسانی متخصص در این حوزه را دوچندان می کند. از سویی دیگر، با طراحی الگوی جدید ساختار ستادی ورزش دانشجویی کشور واحدهای سازمانی، مشاغل و تخصصهای مورد نیاز قابل استخراج خواهد بود، ضمناً در حال حاضر که دانشگاههای کشور بیش از پیش به تربیت نیروی متخصص در مباردت ورزیده‌اند، فرصت مناسبی برای شناسائی و جذب نیروهای متخصص فراهم آمده است. در این میان، لازم است که مشاغل تعریف شده، و نیروهای انسانی متخصص به گونه‌ای باشند که سایر استراتژی‌های پیشنهادی را نیز مدنظر قرار دهند.

نهادینه کردن انجمن‌های ملی ورزش در ساختار ملی به عنوان ارکان اجرایی ورزش دانشجویی در سطح ملی انجمن‌های ورزشی می توانند به عنوان یکی از ارکان اصلی و مؤثر ورزش دانشجویی در حیطه‌های برنامه ریزی و برگزاری رویدادهای ورزشی و اعزام تیم‌های ملی ورزش دانشجویی به رقابت‌های جهانی، آسیایی و منطقه‌ای محسوب شوند، بنابراین به نظر می رسد تشکیل انجمن ورزشی در هر یک از رشته‌های فعال ورزش دانشگاهی، تحت نظر نهاد ملی ورزش دانشجویی کشور نقش مؤثری را در توسعه و ارتقاء ورزش دانشجویی ایفا کند. ساختار نهاد ملی ورزش دانشجویی کشورهای مبنا از این راهبرد حمایت می کند. به عنوان نمونه، نمودار تشکیلاتی فدراسیون

ورزش دانشگاهی چین تایپه شامل ۲۸ انجمن ورزشی است. هریک از این انجمن‌ها مسئولیت برنامه‌ریزی، سازماندهی و اجرای فعالیت‌های مربوط به یک رشته ورزشی را در سطح دانشگاه‌ها بر عهده دارد(۶). مفاد اساسنامه نهاد ملی ورزش دانشجوئی آفریقای جنوبی نیز حکایت از وجود انجمن‌های ملی ورزشی دارد(۷). طبق مفاد اساسنامه یادشده، به منظور سازماندهی هر یک از رشته‌های ورزشی فعال، یک انجمن ملی ورزش دانشجوئی در آفریقای جنوبی تشکیل می‌شود. ساختار ستادی ورزش دانشجویی در کشورهای استرالیا(۱۱) و ایالات متحده آمریکا (۱۲) نیز دارای چنین انجمن‌های ورزشی هستند.

در صورت رسمیت یافتن کامل نهاد ملی ورزش دانشجوئی در کشور، سازماندهی مسابقات قهرمانی بین دانشگاهی و همچنین المپیادهای ملی ورزش‌های دانشجوئی، یکی از مهم‌ترین وظایف این نهاد خواهد بود. در چنین وضعیتی، بدیهی است انجمن‌های ملی ورزش دانشگاهی، به عنوان کمیته‌های تخصصی عضو، ماموریت سازماندهی و اجرای مسابقات ورزشی مربوطه را داشته باشند و به عنوان بالاترین مرجع فنی مربوط به هر رشته ورزشی محسوب خواهند شد.

ایجاد مشارکت و هماهنگی بخش‌های مختلف آموزش عالی در قالب مجمع عمومی

ساختار ستادی ورزش دانشجویی، با نگرشی ملی می‌تواند اتحادیه‌ای از سازمان‌های ورزشی بخش‌های مختلف آموزش عالی و همچنین دانشگاه‌های کشور باشد. اساساً هماهنگی و انسجام در ورزش دانشجویی کشور، مستلزم مشارکت تمامی بخش‌های دانشگاهی (اعم از دولتی و غیر دولتی) به عنوان ارکان تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و

اجرای فعالیت‌های ورزش بین دانشگاهی است. بنابراین، لازم است در ساختار ملی ورزش دانشجویی کشور به مفهوم «مشارکت» به عنوان یک فرصت نگریسته شود. در این وضعیت، روشن است که نهادهای ملی ورزش کشور، مانند سازمان تربیت بدنی و کمیته ملی المپیک چنین نهاد یکپارچه و ملی‌ای را به عنوان متولی و کانون اصلی فعالیت‌های ورزش دانشجویی می‌شناسند و بیش از زمان حاضر، به حمایت و پشتیبانی از آن خواهند پرداخت.

مطالعه تشکیلات ملی ورزش دانشجویی کشورهای مبنا نیز نشان می‌دهد که مجمع عمومی به عنوان اصلی ترین رکن تشکیلاتی آنها محسوب می‌شود(۴). در نمودار تشکیلاتی ورزش دانشجویی کانادا (۸)، چین تایپه(۶)، آفریقای جنوبی(۷) و بریتانیا(۱۳)، مجمع عمومی در بالاترین سطح تشکیلاتی قرار دارد و بالاترین مرجع تصمیم گیری محسوب می‌شود. آنچه که در این میان اهمیت دارد آن است که ترکیب اعضاء مجمع عمومی به گونه‌ای منطقی و شفاف در اساسنامه تشکیلات ملی ورزش دانشجویی کشور تصریح گردد تا ضمن حفظ استقلال کافی، از کارآیی و اثربخشی لازم نیز برخوردار شود.

تقویت ساختار ورزش دانشجویی در درون دانشگاهها رشد و بالندگی ورزش دانشجویی هر کشور، به وجود ادارات تربیت بدنی اثربخش در هر یک از دانشگاه‌ها است. تقویت ساختار ورزش دانشجویی در درون دانشگاه‌ها و متعاقب آن جذب نیروهای متخصص حرفه- ای به منظور تحقق اهداف ساختار به پیشبرد امور ورزش درون دانشگاهی، و نهایتاً به توسعه ورزش دانشجویی کشور منجر می‌شود. رویدادها و فعالیت‌های ورزشی بین دانشگاهی از کیفیت فعالیت‌های ورزشی در

درون دانشگاه‌ها نشأت می‌گیرد. همچنین تشکیل انجمن‌های ورزشی خوابگاهی و دانشکده‌ای باعث می‌شود تا دانشجویان بیشتری به انجام فعالیت‌های ورزشی جذب شوند و از این منظر، فعالیت‌های داوطلبانه نیز تا حدودی توسعه یابد.

ایجاد تعامل و هماهنگی ساختاری به منظور جلوگیری از تداخل وظایف بین ادارات تربیت بدنی و دانشکده‌های تربیت بدنی دانشگاه‌های کشور وجود دانشکده‌های تربیت بدنی در دانشگاه‌های کشور می‌تواند به عنوان یک فرصت برای فعالیت‌های ورزش دانشجوئی کشور محسوب شود. نیروهای انسانی شاغل در دانشکده‌های تربیت بدنی می‌توانند در پیشبرد امور تخصصی ورزش دانشجوئی، کمک‌های شایان توجهی ارائه دهند. اما با این حال، نتایج تحقیق حاضر نشان می‌دهد که یکی از ضعف‌های ورزش دانشجوئی، وجود تعارض ساختاری دانشکده‌های تربیت بدنی و ادارات فوق برنامه تربیت بدنی دانشگاه‌های کشور بوده است (شکل ۱). همچنین وجود تهدیدهایی چون حذف پست‌های ادارات فوق برنامه، و تبدیل آنها به پست‌های دانشکده و یا گروه تربیت بدنی و انتقال نیروی انسانی فوق برنامه به گروه‌ها و دانشکده‌های تربیت بدنی، لزوم ایجاد راهبرد مناسب با این ضعف‌ها و تهدیدهای را دو چندان کرده است. به عبارت دیگر، با تشکیل دانشکده‌های تربیت بدنی، ساختار تشکیلاتی فوق برنامه‌ها، روزبه روز به تحلیل می‌رond. و منابع انسانی متخصص آنها، مشمول تحلیل تعهد مستمر و جابجایی از فوق برنامه‌ها به دانشکده شده اند(۴). در این میان، ضروری است که با تحلیل و تفکیک وظایف و اختیارات هر دو بخش، و به کارگیری راهکارهایی بتوان از اعضای هیئت علمی و متخصص دانشکده‌ها در ادارات تربیت بدنی به نحو احسن بهره

مند شد و زمینه‌های تعامل و هماهنگی هر چه بیشتر این واحدها را فراهم آورد. در چنین وضعیتی، استادان دانشکده‌ها و گروه‌های تربیت بدنی می‌توانند امر کمک کردن به فعالیت‌های ورزش دانشجوئی را به عنوان فرصتی برای از بین بردن شکاف بین علم و عمل تلقی کنند. همان گونه که ملاحظه شد، در این بخش به بحث و بررسی راهبردهای پیشنهادی توسعه ساختار ستادی ورزش دانشجویی پرداخته شده است. در این میان، نکته حائز اهمیت این است که توجه به استراتژی‌های پیشنهادی و بحث و بررسی صورت گرفته می‌تواند پشتونه تحلیلی مناسبی را برای طراحی ساختار جدیدی برای ورزش دانشجویی کشور فراهم آورد.

منابع :

۱. رابینز، استفن (۱۳۸۳). «تئوری سازمان (ساختار، طراحی و کاربردها)». ترجمه الوانی و دانایی فرد، چاپ ششم، تهران: نشر صفار.
  ۲. توکل، محمد (۱۳۷۷). «وضعیت آموزش عالی در ایران؛ واقعیت‌ها و چالش‌ها». فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، وزارت فرهنگ و آموزش عالی، شماره ۱۸.
  ۳. جی دیویدهانگر، توماس ال. ویلن (۱۳۸۴). «مبانی مدیریت استراتژیک».
- ترجمه سید محمد اعرابی و داود ایزدی. چاپ دوم، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.

۴. حمیدی، مهرزاد و همکاران (۱۳۸۸). «مطالعه تطبیقی ساختار ستادی ورزش دانشجویی کشور با کشورهای منتخب و ارائه الگو». طرح پژوهشی، پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
۵. «قانون، اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری» (۱۳۸۳).
6. www.ctusf.org.tw, Structure review ; 2004
7. www.sassu.org.za
8. www.universitysport.ca. Canadian Interuniversity Sport Strategic Plan 2005-2009; (2004)
۹. سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۸۲). «طرح جامع ورزش کشور»، مطالعات تفصیلی توسعه نهادها.
۱۰. ریچارد ال. دفت (۱۳۸۱). «مبانی تئوری و طراحی سازمان». ترجمه علی پارسائیان و سید محمد اعرابی. چاپ دوم. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
11. www.unigames.au ; Australian University Sport (AUS) Organisational Philosophy ;2004
12. www.ncaa.org ,NCAA Strategic Plan ; 2004
13. www.buso.org.uk ; BUSA Strategy Review (2004)

		عوامل داخلی	
W1 : جذب نیروهای غیر متخصص در حوزه‌های ستادی دانشگاه آزاد	S1 : وجود ادارات تربیت بدنی در دانشگاه‌های کشور		
W2 : عمارض ساختاری دانشکده‌های تربیت بدنی و ادارات فوق برنامه تربیت بدنی دانشگاه‌های کشور	S2 : تصویب قانون فدراسیون ملی ورزش دانشجویی		
W3 : جذب نیروهای غیر متخصص در حوزه ستادی وزارت بهداشت	S3 : محول کردن اختیار نمایندگی ایران در فدراسیون آسیا بی وجهانی ورزش دانشجویی به فدراسیون ملی ایران		
W4 : نامشخص بودن مجازی ارتباط بخش‌های مختلف دولتی و غیر دولتی ورزش دانشجویی با سازمان تربیت بدنی	S4 : تشکیل انجمن‌های دانشجویی و تخصصی در دانشگاه‌ها به عنوان نیروهای داوطلب ورزش دانشجویی		
W5 : تعدد نهادهای سیاست‌گذار در حوزه ورزش دانشجویی کشور	S5 : حضور نماینده ورزش دانشجویی کشور در هیئت رئیسه فدراسیون ورزش دانشگاهی آسیا	فرصت	
W6 : عدم وجود تشکیلات استانی در بخش‌های ستدادی ورزش دانشجویی	S6 : عضویت نماینده ورزش دانشجویی در شورای ورزش پژوهشی	عوامل خارجی	
W7 : نامشخص بودن مجازی ارتباط بخش‌های مختلف دولتی و غیر دولتی ورزش دانشجویی با کمیته ملی المپیک	S7 : عضویت نماینده ورزش دانشجویی در شورای ورزش همگانی		
W8 : نامشخص بودن مجازی ارتباط بخش‌های مختلف دولتی و غیر دولتی ورزش دانشجویی با هیئت‌ها و فدراسیون‌های ورزشی	S8 : عضویت نماینده ورزش دانشجویی در شورای ورزش قهرمانی		
W9 : عدم تناسب تعداد پست‌های ساختار ستادی ورزش دانشجویی کشور با وظایف مصوب			
W10 : توجه کم به بخش روابط بین الملل در ورزش دانشجویی			
WO1 : ایجاد تشکیلات استانی به	SO1 : ارتقاء نقش نهاد عمومی غیر	O1 : تأثیر پرورش	

<p>عنوان ارکان منطقه‌ای نهاد ملی ورزش دانشجویی ، W6 ، W4 ، W9 ، O3) WO2 : ایجاد هماهنگی و انسجام در ورزش دانشجویی کشور و تحول ساخтар در سطوح ملی و استانی ورزش دانشجویی W4 ، W5 ، W7 ، W8 ، O2) (, O3 ، O5 WO3 : برنامه‌ریزی برای جذب نیروی انسانی متخصص در حوزه‌های ستادی و نهاد ملی ورزش دانشجویی (O1 ، O5 ، W1 ، W3 ، W9)</p>	<p>دولتی ملی به عنوان متولی اصلی ورزش بین دانشگاهی کشور (فدراسیون ملی) (O3 ، S2 ، S3 ، S5 ، S6 ، S7 ، S8) SO2 : تقویت بخش روابط بین الملل در ساختار ورزش دانشجویی به منظور توسعه ارتباطات و احراز کرسی‌های بین المللی (O4 ، O6 ، S3 ، S5) SO3 : تقویت بخش روابط عمومی به منظور تقویت ارتباط با نهادهای مختلف (O2 ، S6 ، S7 ، S8)</p>	<p>نیروهای متخصص مدیریت ورزش در افزایش تخصص گرایی ساختار ورزش دانشجویی O2 : توجه ویژه نهادهای ورزش کشور به ورزش دانشجویی O3 : تکلیف قانونی ماده ۱۱۷ برنامه چهارم برای ایجاد انسجام و هماهنگی در ورزش دانشجویی O4 : پیش‌بینی حضور دو نماینده در مجمع عمومی کمیته ملی المپیک O5 : توجه ویژه مسئولان ج.ا. به ورزش دانشجویی کشور O6 : وجود پتانسیل حضور نمایندگان ورزش دانشجویی کشور در ساختمانهای بین المللی ورزش دانشجویی</p>
<p>WT1 : ایجاد تعامل و هماهنگی ساخترای به منظور جلوگیری از تدخل وظایف بین ادارات تربیت بدنی و دانشکده‌های تربیت بدنی کشور (T4 ، T5 ، W2 ، W5)</p>	<p>ST1 : نهادینه کردن انجمنهای ملی ورزش دانشجویی در ساختار ملی به عنوان ارکان اجرایی ورزش دانشجویی (S4 ، T4 ، T6) ST2 : ایجاد مشارکت و هماهنگی بخش‌های مختلف آموزش عالی کشور در قالب مجمع عمومی (T2 ، T3 ، T7 ، S2) ST3 : تقویت ساختار ورزش دانشجویی در درون دانشگاهی (S1 ، S4 ، T4 ، T5 ، T6)</p>	<p>T1 : نبود هماهنگی و انسجام در ساختار ورزش کشور T2 : عدم وجود وحدت فرماندهی در نظام آموزش عالی کشور T3 : وجود تعارض ساخترای در بخش‌های کلان آموزش عالی کشور T4 : حذف پست‌های ادارات فوق برنامه و تبديل آنها به پست‌های دانشکده و گروه‌های تربیت بدنی</p>

		T5: انتقال نیروی انسانی فوق برنامه به گروهها و دانشکده‌های تربیت بدنی T6: دخالت‌های منابع قدرت خارج از حوزه آموزش عالی در بخش ورزش دانشجویی کشور T7: بخشی‌نگری در حوزه‌های کلان نظام آموزش عالی کشور	
--	--	---	--

شکل ۱. ماتریس SWOT ساختار ستادی ورزش دانشگاهی کشور

